

det er faktisk noget, vi er stolte af. For der er ikke et modsætningsforhold mellem at hæve kvaliteten – for vi har afsat 2 mia. kr. ekstra til at hæve kvaliteten med særlig fokus på de udsatte børn – og så samtidig sænke taksterne.

Jeg er rigtig stolt over, at folk i den her regerings tid skal tjene 15 pct. mindre for at få passet deres børn. Det giver mere fleksibilitet, det giver mere råderum i hverdagen, så man måske også kan prioritere at arbejde lidt mindre i perioder, fordi der er et økonomisk råderum til det.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu siger hr. Per Ørum Jørgensen, at der ikke er nogen modsætning, men man kan jo altså kun bruge pengene en gang. Vi kan godt stå her og diskutere, om vi skal bruge pengene på at sætte taksterne ned eller på bedre kvalitet, og vi kan have forskellige synspunkter på det, det har hr. Per Ørum Jørgensen helt ret i, men min pointe er, hvorfor det er os, der skal bestemme det. Jeg troede sådan set, at regeringen gerne ville lægge den slags valg ud til borgerne og til kommunerne og institutionerne selv.

Hvorfor er det hr. Per Ørum Jørgensen, der skal bestemme, at pengene skal gå til takstnedsættelser i stedet for at gå til bedre kvalitet? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Er det, fordi hr. Per Ørum Jørgensen forestiller sig, at De Konservative har patent på, hvad børneforældrene i landet det gerne vil? For så kan jeg i hvert fald fortælle, at det ikke er det, som meningsmålingerne siger. De siger, at forældre hellere vil have bedre kvalitet end have sat taksterne ned.

Hvorfor er det hr. Per Ørum Jørgensen, der skal bestemme det? Hvorfor skal de her takstnedsættelser proppes ned i halsen på forældre, der langt hellere vil bruge pengene til bedre kvalitet?

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen altså, hvis det var sådan, at vi skar ned på kvaliteten, hvad oppositionen jo sammen med BUPL og andre interesseorganisationer gør sig store anstrengelser for at bilde den danske befolkning ind, så kunne vi måske drøfte de der ting. Men det, vi jo har bevist i den her regerings tid, er, at for at få passet et barn skal man tjene 15 pct. mindre, samtidig med at vi har kunnet hæve kvaliteten i pasningstilbuddene. Og det

synes jeg faktisk at hr. Martin Lidegaard skulle kvittere for i stedet for at kritisere det.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke tilslutte sig det forslag, der ligger her, og det er vi egentlig ked af, for det er faktisk en god idé at samle de her forskellige ender i et lovforslag, der handler om, hvordan vi gerne vil behandle børnene i vores land, hvordan vi gerne vil passe dem.

Men der er tre grunde til, at vi desværre ikke synes, at resultatet er blevet, som vi havde håbet og måske også forventet.

Den første grund er, at man med det her lovforslag jo viderefører en del lovgivning, hvori Det Radikale Venstre har været helt uenige i prioriteringerne. Det handler bl.a. om de takstnedsættelser, som vi lige har diskuteret, og som blev gennemført sidste år. Vi så hellere, at de penge blev brugt til bedre kvalitet i stedet for at sætte taksterne ned for de rigeste danskere. Det gælder de pædagogiske læreplaner, og det gælder en række andre områder, som vi bare er uenige i. Og eftersom man viderefører dem i det her forslag, kan vi selvfølgelig ikke stemme for det.

Det andet, vi har fokus på, er så, at det her lovforslag indeholder utrolig mange pæne ord og utrolig mange hensigtserklæringer, men ikke et ord om ressourcer, ikke et ord om, hvordan det løft skal komme. Vores fornemmelse af virkeligheden ude i daginstitutionerne er, at de skranter; at der er for meget uuddannet personale; at forældrene, samtidig med at de selv oplever en velstand i deres familier, oplever, at daginstitutionerne ikke kan følge med; at de fysiske rammer bliver mere og mere slidte, og at der er færre pædagoger pr. barn.

Det er simpelt hen ikke en udvikling, vi vil være bekendt, det er ikke en udvikling, vi kan være bekendt over for de små børn, og det er også at skyde sig selv i foden ikke at give børnene en ordentlig opvækst og nogle ordentlige rammer. At fremlægge sådan et lovforslag her uden overhovedet at tage stilling til den problematik, uden overhovedet at nævne, at det problem eksisterer, kan vi simpelt hen ikke være med til. Hvis Dansk Folkeparti har tænkt sig at stemme for det her lovforslag, så hører al anstændighed op. Og så vil jeg gerne sige, at så skal jeg i hvert fald passe på ikke at komme til at